

ПОДВОЄННЯ ТА ПОДОВЖЕННЯ ПРИГОЛОСНИХ

1. Приголосні **Д, Т, З, С, Л, Н, Ж, Ш, Ц, Ч** подовжуються, коли вони стоять між двома голосними:

а) в усіх відмінках іменників **середнього роду II відміни** (крім родового множини): *знарядд**я**, знарядд**я**м, на знарядд**і**; житт**я**, житт**ю**, у житт**і**; мотузз**я**, у мотузз**і**; колосс**я**, колосс**ю**, у колосс**і**; гілл**я**, гілл**ю**, на гілл**і**; знанн**я**, знанн**ю**, у знанн**і**; збіжж**я**, збіжж**ю**, у збіжж**і**; сторічч**я**, сторічч**ю**, у сторічч**і**; піддашш**я**, на піддашш**і**.*

! Але в Р.в. множини: знань, знарядь, сторіч, угідь.

б) в усіх відмінках деяких іменників чоловічого та жіночого роду I відміни (крім родового множини на **-ей**): *судд**я**, судд**і**, судд**ю**, судд**ів**; рілл**я**, рілл**і**, рілл**ю**, рілл**ею**; Ілл**я**, Ілл**і**, Ілл**ю**, Ілл**ею**; статт**я**, статт**і**, статт**ею**.*

! (але в Р.в. множини – статей)

в) перед **ю** в орудному відмінку іменників жіночого роду однини III відміни, якщо в називному відмінку основа їх закінчується на один м'який або шиплячий приголосний: *молод**ь** – молод**д**ю, мит**ь** – митт**ю**, маз**ь** – мазз**ю**, віс**ь** – вісс**ю**, міц**ь** – міцц**ю**, сіл**ь** – сілл**ю**, тін**ь** – тінн**ю**, подорож**ь** – подорожж**ю**, ніч**ь** – нічч**ю**, розкіш**ь** – розкішш**ю**.*

! Але: молодість – молодістю, повість – повістю

- г) у похідних словах подовження між двома голосними зберігається:

*житт**я** – житт**є**вий, житт**є**вість, житт**є**радісний; судд**я** – судд**ів**ський, судд**ів**ство.*

д) теперішній час дієслова **лити (литися)**: *лл**ю**, лл**еш**, лл**емо**, лл**ете**, лл**ють**, лл**ється**, лл**ються***

а також у похідних: *вилл**ю**, налл**ю***

2. Букви подвоюються на межі частин слова (префікс, суфікс, корінь і т.д.), якщо одна з них кінчається, а друга починається на ту саму букву:

*відд**ати** (від + дати), беззвучн**ий** (без + звучний), законн**ий** (закон + ний), годинн**ик** (годин + ник), розр**і**сся (розр**і**с + с**я**), підн**і**сся (підн**і**с + с**я**), п**ів**від**ра** (п**ів** + від**ра**);*

складноскорочені слова: *юн**нат** (юний + натураліст), страйкк**ом** (страйковий комітет)*

3. Подвоєння букв у власних іншомовних назвах та похідних від них:

Андорра, андоррський, Марокко, марокканець, Голландія, голландський, Абіссінія, Ассірія, Брюссель, Бонн, Ніцца, Яффа, Дарданелли, Міссісіпі, Апенніни, Діккенс, Шиллер, Лонгфелло, Торрічеллі, Кассандра, Одиссей, Філіппіни.

Немає подвоєння:

Гавана, Вашингтон, Касабланка, Бразилія, Мадагаскар, Гаїті, Едісон та ін.

4. У загальних іншомовних назвах букви звичайно **не подвоюються**:

колектив, каса, маса, група, сума, шосе, колона, алегорія, хобі, бароко, гуни, фін, інтермецо, беладона.

Винятки: тонна, манна, ванна, мадонна, бонна, вілла, булла, брутто, нетто, мотто, контрреволюція, ірраціональний, сюрреалізм, імміграція (але еміграція, емігрант)

5. В українізованих запозичених іменах букви звичайно **не** подвоюються:

Іполит, Кирило, Сава, Пилип, Агнеса, Інеса

Але в деяких запозичених іменах подвоєння зберігається:

Аполлон, Віссаріон, Геннадій, Палладій, Алла, Інна, Ганна.

6. Наголошений суфікс -енний:

— нний (не закінчується)